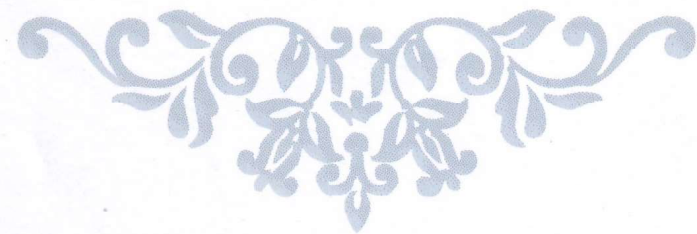

*INTROIBO AD ALTARE DEI
AD DEUM QUI LAETIFICAT
JUVENTUTEM MEAM*

La prière de coeur

In de rust van de eenheid
de innigheid met elkaar
spreekt het zwijgen
ademt diepe stilte.

Zwijgen met God is
de taal van de liefde
bidden met het hart
in verstild geluk.

Bijna nabij

God, U komt zo dichtbij.
Ik voel de gloed van uw liefde
in mijn gezicht.

Ik sla mijn handen niet
voor mijn ogen
want U kijkt mij liefdevol aan.

Toch sluit ik mijn ogen
om U echt te zien
zo mij nabij zo bijna mij.

Soms

Soms voel ik
dat God in mij is,
niet om in mij te blijven
maar om door mij
naar anderen te gaan.

Soms draag ik
zijn aanwezigheid in mij
als een kruis dat ik
de berg op moet dragen
van zijn verschijnen.

Introibo

'Ik zal opgaan
naar het altaar
van God'

om God het liefdeoffer
van mijn leven te brengen

wat is alwat ik ben en doe
uit liefde voor de mensheid

uit liefde voor de schepping
van dieren en gewassen

'Tot God
die mijn jeugd
verblijdt'

om God het vreugdeoffer
van mijn leven te brengen

wat het antwoord is op God
die mij eeuwige jeugd schenkt

die aanvangt op aarde
en doorgaat in de hemel

'Ik kan opgaan
naar het altaar
van de afgod'

dat is opgaan
naar mijn eigen altaar

geest inruilen voor materie
om bezit eer en macht

opgaan in alles doen
voor mij zelf alleen

'Tot de afgod
die mijn jeugd
verpest'

want de vreugde van de liefde
verdwijnt uit mijn leven

omdat de afgod mij
vroegtijdig veroudert

en loopt dan wat op aarde
begint door in de hemel?

Verlichting

Het gaat er niet om
wat je ziet
maar
hoe je ziet.

Want het hangt van
hoe je ziet
af
wat je ziet.

Helder zien
is alleen
mogelijk vanuit
de liefde.

Alleen onder het
zachte zien van
de liefde openbaart
zich de werkelijkheid.

Inzicht

Als je vanuit
zakelijkheid
naar zaken kijkt
worden zij zakelijk.

Kijk je vanuit
de liefde
naar zaken dan
worden zij liefelijk.

Dan kijk je door
de buitenkant heen
en kun je
de binnenkant zien.

Door zo naar kerk
en geloof te kijken
wordt het innerlijk
licht zichtbaar.

Dan zijn er geen
slechte mensen
want er vonkt licht
op in het donker.

Dit nu is het
ontwaren van God
die zei alles goed
gemaakt te hebben.

U ziet mij

Het legt geen last op mij,
het maakt mij niet onvrij
dat U mij ziet
dat U mij aanziet.
U omringt mij met licht en
spreidt uw glimlach over mij.

Ik wil voortdurend zijn
in uw welbehagen, zo als U
mij graag ziet, in uw eeuwige
beschaving, uw alverheven stijl,
uw goddelijke adel, als
een glimp van uw wezen.

Dat ik mij gedragen zal
naar uw waardigheid,
uw schoonheid en heiligheid.
Dat ook mijn gedachten
zuiver zijn als schitteringen
van uw heerlijkheid.

Vlucht

De stoffelijkheid van de mens veroorzaakt zijn vluchtigheid, het voortdurend en telkens weer wegvlugten uit de innerlijke geestelijke werkelijkheid en de eigen gewaarwording ervan. Want dit bedreigt en lost de binding aan het uiterlijke, het houvast aan de tastbare materialiteit van het bestaan.

Daaruit ontstaat de vluchtigheid van herinnering en herbeleving, van eerdere ervaring die gevolgd werd door latere belevingen. Zo verdwijnen zelfs geliefde overledenen uit zicht, glijden vroegere vrienden weg in de tijd. Zo lost God zich op in onaantastbare afwezigheid. Alleen in inkeer en indachtigheid is God de Overlevende.

Monniken en monialen rusten in de tijd, staan stil bij het aanwezige. Als zij lezen kijken zij woorden aan, peilen zij naar betekenissen, zien zij terug naar het verleden. En wat zij in zich opgenomen hebben krijgt vleugels, wiekt de hoogte in en wordt als zuurstof voor het gebed. God spreekt in mensentaal en stort zijn hart uit in gevoelens.

Geestelijke adel

In haast oogverblindende schoonheid spreiden de Middeleeuwen hun heelheid en heiligheid uit over de Certosa di Calci, de kloosterkerk, de refter, het claustrum.

Uitbundig decoreren fresco's boven de deuren van de kluizen de kleine Godshuisjes waar de diepe stilte met God alleen wordt geleefd en onzichtbaar mystieke liefde woont.

Barokke kwistigheid van stijl en vormgeving reikt naar oneindigheid en goddelijkheid. Hier is de synthese uitgebeeld die er zijn kan tussen kunst en mystiek als ultieme Godsliefde.

Dit kan de schijn hebben van de frivole uiterlijkheid van de adel, die op deze manier aan het leven de schone schijn gaf van vroomheid en diep doorleefde spiritualiteit.

Maar wellicht waren er in die kringen bijzondere en begenadigde zielen die bevoorrecht waren door afkomst en levensomstandigheden en God vonden evenals Bruno die ook van adel was.

Een zijvleugel van de Certosa heeft de allure van een paleis. Daar kwamen hertogen en hertoginnen samen. Daar leunden zij aan tegen het onvergankelijke en vertoefden zij in de schaduw van de Oneindige.

Daar waren begunstigers, bouwers en cultuurdragers bij die in het menselijke het goddelijke wilden verbeelden. Hier werd hun luidruchtigheid getemperd, hun drankzucht gematigd en wellicht hun feestelijkheid verinnerlijkt.

Zo werden zij onweerstaanbaar naar binnen gedreven, hoorden zij er op hun manier bij en droegen zij de Kartuziergeest naar buiten, naar priesters en prelaten en zelfs de Paus kon deze verleiding niet weerstaan.

Maar in de kluizen gebeurde het werkelijke leven. Daar werd gebeden, gestreden en geleden om zich aan God vast te kunnen blijven houden - nadat zij als stille monniken door God in zijn armen waren gesloten.

Toch waren deze twee verschillende werelden niet strijdig met elkaar. Zij accentueerden en profileerden elkaar. Zij ontmoetten elkaar 'in de geest', woordeloos en op die afstand dat beiden zichzelf konden blijven.

- 83 De indrukwekkende 'timpaan' van het Kartuizerklooster van Pisa geeft onmiddellijk aan welke de hoofdzaken van het Kartuizerleven zijn: zalige eenzaamheid - enige zaligheid.
- 84 De Chiesa (18e eeuw) is meer dan een kapel, het is een kerk. Elk plekje is beschilderd. Je raakt er niet op uitgekeken. Religie en kunst vloeien hier ineen. Grote Bijbelse taferelen sieren de wanden.
- 86 Deze witmarmeren engel staat midden in het koor (Iacopo di Marco da Villa - 1462). Hij of zij biedt het boek op de lezenaar aan, in de nachtelijke Metten voor de openingszang 'Venite'.
- 801 De zogenaamde 'Jubee' was de (onder-) scheiding tussen het koorgedeelte van de broeders en de paters voordat zij allemaal koormonniken werden. (Gedateerd 1797 - van Mattia Labardi)
- 92 Kapittel 'Capella del Colloquio': Jezus legt zijn hart in de borst van S. Caterina da Siëna.
- 94 De grote refter waarin op zondag de gezamenlijke maaltijd wordt genoten; het antieke aardewerk dan in gebruik.
- 96 Schilderij in de refter 'il refettorio' over de hele breedte achter de plaats van de prior (!); bij het Laatste Avondmaal zitten ook Kartuizers aan. (Bernardino Poccetti - 1611).
- 98 De priorale pronkzetel, geheel van (ingelegd) marmer, op het priesterkoor als 'sedes' voor de voorganger (17e eeuw).
- 100 De refter maakt deel uit van het adellijk deel van de Certosa, uit de tijd dat 'adel en geestelijkheid' nauwe banden onderhielden (con affreschi de Giarrè uit 1780).
- 103 Hier kwamen hertogen en hertoginnen. Op retraite? 'Foresteria granducale - decorata dal Somazzi e dal Giarrè - 1772).